

κατὰ τὸν ὅτι ὁ Ὀθωμανὸς δύναται ν' ἀγαπᾷ τὸν Σουλτάνον
 του ἄλλ' ὅχι καὶ τὴν πατρίδα του, διότι δὲν ἔχει πατρίδα.
 Οἱ ἔχοντες πατρίδα συναισθάνονται ὑπὲρ αὐτῆς ἕνα τινὰ
 ἔρωτα ὅστις μορφώνει τὰ ἥθη των, τὰ ὅποια πολλάκις ἡμ-
 ποροῦν ν' ἀναπληρώσουν τὴν δύναμιν τῶν νόμων. Τοιοῦτο-
 τρόπος ὁ Λυκοῦργος νομοθετῶν εἰς τὴν Σπάρτην, ἐμόρφωσε
 τὰ ἥθη τῶν Σπαρτιατῶν. Ὁμοίως καὶ ὁ Μίνως ἐμπνέων
 τὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος εἰς τοὺς Κρήτας, ἔδωκε μίαν τινὰ
 ἐπὶ τῇ καὶ διαρκῇ τάσιν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἴδια ἐλαττώμα-
 τα τῶν Κρητῶν, ἐν ᾧ οἱ Σαμνῖται δὲν εἶχον ἄλλους νόμους,
 εἰμὴ τὴν πρὸς τὴν κοινὴν μητέρα ἀφοσίωσίν των.

Τὸ ἔρωτα τῆς πατρίδος πολλοὶ καὶ τῶν παλαιῶν καὶ
 τῶν νεωτέρων ἀξιολόγως μᾶς τὸν ἐζωγράφησαν, ἀλλ' ἂς ἀνα-
 φέρω μὲν ὀλίγα λόγια ἐνὸς τῶν κορυφαίων σημερινῶν σοφῶν
 τοῦ ἔθνους μας.

Ὁ ἔρως, λέγει, τῆς πατρίδος εἶναι τόσο μεγάλος, ὥστε
 καὶ ἂν ἀρρώστησῃ τις ἢ δυστυχῆσῃ εἰς τὴν ξενιτείαν, ἢ
 πατεῖς εἶναι τὸ πρῶτιστον ἀντικείμενον τῆς ἐπιθυμίας του·
 τῆς πατρίδος τὸ ὄνομα συχνὰ ἀνακαλεῖ· φρίσσει διὰ νὰ
 μὴν ὀνομάζεται μετὰ θάνατον ξένος εἰς ξένην γῆν. Τοὺς πα-
 τεῖρας τάφους φαντάζεται, φλογιζόμενος εἰς τὴν ἀρρώστιαν
 ἢ δυστυχίαν· τώρα ἐπιθυμεῖ νὰ πῇ ἀπὸ τὸ δοσερὸν τῆς
 πατρίδος του νερόν, καὶ τώρα εὐχεται νὰ ᾔῃ ὑποκάτω εἰς
 τῶν δένδρων τῆς τῆς σκιά, ἢ νὰ διατρίβῃ εἰς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο
 τῆς τῶν χωρίον. Ὅσον ξηρὰ καὶ ἄδοξος καὶ ἂν ᾔῃ ἢ πα-
 τρίς του, τὴν προτιμᾷ ἀπὸ πολλὰς πόλεις εὐδαίμονας καὶ
 μεγάλας, καὶ μόνος τῆς εἰκίας του ὁ καπνὸς τὸν φαίνεται
 τετραπνότερος παρ' ὅλλα τὰ καλὰ τῆς ξενιτείας. Ὅσοι δὲ
 πάλιν μετοικῆσαντες ἐξ ἀνάγκης, κατασταθῶσιν εἰς ξένην
 γῆν, καὶ ἐνδοξοὶ ᾔῃ, καὶ πλούσιοι, τὸ ὄνομα τῆς ξενιτείας
 μέγα ὄνειδος ἔχουσι.

Τινὲς ἐσύγχισαν τὴν πατρίδα μὲ τὴν γῆν, ἀλλὰ κυρίως
 πατρίς εἶναι ἡ πολιτεία, εἶναι ὁ νόμος· ὅταν ὁ νόμος εἶναι
 γέννημα ὅλων, τότε καθύπερθε ἀτομικῶς τὸν ἀγαπᾷ, ὡς ἔργον
 ἰδικόν του· τὸν ἀγαπᾷ δὲ ὡς συντελοῦντα εἰς τὴν προσωπι-
 κὴν του εὐδαιμονίαν, ἀλλ' ὁ ἔρως οὗτος γίνεται ἀπεριόρι-
 στος, ὅταν ὁ τοιοῦτος νόμος θεωρῆται ὡς μόνη πηγὴ τῆς
 κοινῆς εὐδαιμονίας, ἢ ὅταν ἡ τιμὴ τῶν ἀμοιβῶν, μὲ τὰς ὁ-
 ποίας βραβεύονται τὰ μεγάλα πατριωτικὰ κατορθώματα,
 δὲν πηγάζῃ ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπο-
 δομένης ὑπολήψεως εἰς τὸ πρᾶγμα.

Ὁ ἔρως τῆς πατρίδος εἶναι ἡ πρώτη ἀρετὴ τῶν δημοκρα-
 τῶν, ἢ μᾶλλον, εἶναι ἡ μήτηρ ὅλων τῶν ἀρετῶν, ὡς γεννῶσα
 μίαν θαυμασίαν ἀρμονίαν μεταξὺ τῶν πολιτῶν, καὶ μίαν
 σύμπνοιαν, ἣτις τοὺς ἐνώνει μὲ ἕνα τι πάθος, τὸ ὅποιον κά-
 μνει νὰ ὑποχωρήσουν ὅλα τὰ προσωπικὰ συμφέροντα εἰς
 τὸ κοινὸν συμφέρον. «Ὁ Κικέρων δὲν ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα,
 ἔλεγεν ὁ Βρούτος πρὸς τὸν Ἀτίκον, διότι δὲν εἶναι εἰς ἄλ-
 λο εὐαίσθητος, εἰμὴ εἰς τοὺς ἐπαίνους, τοὺς ὁποίους οἱ
 ἄλλοι τοῦ πλάττουσι, καὶ εἰς τὰς περιαιτολογίας, τὰς ὁ-
 ποίας αὐτὸς ὁ ἴδιος κάμνει. Δὲν ἀγαπᾷ ἐπίσης τὴν
 πατρίδα καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες φοδοῦνται τὴν πενίαν, τὴν ἐξ-
 ορίαν, ἢ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἐκεῖ μόνον
 βλέπω τὴν Ῥώμην, ὅπου εὐρίσκω τὴν ἐλευθερίαν μου,
 διότι νομίζω ὅτι δὲν ἐγεννήθην, καὶ ὅτι δὲν χρεωστῶ νὰ
 ζήσω δι' ἄλλο, εἰμὴ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ ἀπολύτρω-

» σιν τῆς πατρίδος μου.» Ὡς εὐγενῆ αἰσθήματα, ἄξια ἀλη-
 θῶς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν! Ναὶ, τὰ ὀνόματα τῶν Βρούτων,
 τῶν Δεκίων, τῶν Κόδρων, τῶν Ἀριστείδων, τῶν Φωκίωνων
 δέλουν ζήσῃ ὅσον ζοῦν ἡ Ῥώμη καὶ αἱ Ἀθῆναι.

Καὶ τῶντι, τί εἶναι τοῦτο τὸ δημοτικὸν πνεῦμα, τοῦ ὁ-
 ποίου θαυμάζομεν τὰ τεράστια ἀποτελέσματα μεταξὺ τῶν
 ἐλευθέρων ἐθνῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων; τοῦτο τὸ πνεῦμα, τὸ
 ὅποιον ἀνέδειξε νικητὴν μίαν μόνην Ἑλληνικὴν πόλιν, εἰς τὰ
 πεδία τοῦ Μαραθῶνος, ἐναντίον τῆς ἐκτεταμένης βασιλείας
 τῶν Κύρων; τοῦτο τὸ πνεῦμα, τὸ ὅποιον μόνον ἀποτελεῖ τὰ
 ἔθνη ὄντως μεγάλα, καὶ πραγματικῶς ἐλεύθερα; τί ἄλλο
 εἶναι, εἰμὴ ὁ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρως, τοῦτο τὸ ἐξημερὸν
 αἶσθημα ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, εἰς τὸ ὅποιον ὑπο-
 χωρεῖ κάθε ἄλλο προσωπικὸν κέρδος;

Εἶναι λοιπὸν πλάνος καὶ ἀπαταιῶν ἐκεῖνος, ὅστις καυ-
 χᾷται ὅτι εἶναι φιλόπατρις, ἐν ᾧ δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο
 παρὰ τὸ ἀτομικὸν του συμφέρον. Ὁ πατριωτισμὸς σημαί-
 νει ἀπάρνησιν ἑαυτοῦ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. Ὅστις ἀποβλέ-
 πει μόνον εἰς τὴν ἰδιορρυθμίαν, εἶναι ἀνάξιος τοῦ νὰ
 ὀνομάζεται μέλος τῆς πολιτείας, εἶναι λυμεὼν, φθορεὺς
 καὶ προδότης τῶν συμπολιτῶν του. Εἶναι μητροκτόνος
 καὶ πατραλοίας, ὅστις μὲ τὰς ταραχὰς καὶ τὰ σκάν-
 δαλα ξεσχίζει τὰ σπλάγχνα τῆς πατρίδος του.

«Ἀνθρωπε στασιαστὰ, ὅστις καὶ ἂν ᾔῃ, ποῖος δαί-
 » μων σὲ ἐσκότισε; ποῖος δράκων σὲ ἐγέννησε; ποῖα
 » τίγρις σὲ ἐγαλακτοτρόφησε; τολμᾷς ποτέ, τοιοῦτος ὢν,
 » νὰ ὀνομάζεσαι ἄνθρωπος, πολίτης, χριστιανός; Μὲ ποί-
 » αν φωνὴν, μὲ ποῖαν ψυχὴν, ποῖας χεῖρας σηκώνεις καὶ προ-
 » σεύχεσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅπως γίνεσαι αἷτιος τῆς
 » ἀπωλείας τῶν συμπατριωτῶν σου; μὲ ποῖα ὀμμάτια βλέ-
 » πεις τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, ἣτις στενάζει ὑποκάτω εἰς
 » τὸ θάρος τῶν μιαρῶν σου ποδῶν; Αἶ! διὰ σὲ ἐτοιμάζει κε-
 » ραυνοὺς ὁ οὐρανός, τοὺς ὁποίους ἀναβάλλει προσμένων
 » τὴν μετάνοιάν σου· διὰ σὲ σηκώνονται ὡσανύφη πυκνὰ
 » τῶν συμπατριωτῶν σου αἱ δίκαιαι κατάρας· μὴ πιστεύ-
 » σης νὰ φύγῃς τῆς θείας ὀργῆς τὴν παγίδα. Ὡς ὀμφαξ
 » ἔχεις πρόωρα νὰ τριγυθῇς, ὡς ἄνθος ἐλαίας νὰ πέσῃς,
 » ὡς χόρτος τοῖχου νὰ ξηρανθῇς.

Μακρὰν, ἀδελφοί, μακρὰν τῶν τοιούτων λαοπλάνων.

Τῇ 30 Ἰανουαρίου 1826 ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ πατριώτης, Διομήδης Σκουφός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Φλωρεντίας, 1 (13) Ἰανουαρίου.

(Συνέχεια τῶν περὶ Ῥωσσίας εἰδήσεων.)

Δ'. Ἐπιστολὴ τῆς Ἀ. Ἀ. Ὑψ. τοῦ Καίσαρος δίκης, μεγάλου
 δουκὸς Κωνσταντίνου πρὸς τὴν Ἀ. Μ. τὴν αὐτοκρατο-
 ρισσαν μητέρα.

Εὐμενεστάτη ἡγεμονίς, καὶ φιλάττη μητὴρ!

Μὲ μεγίστην θλίψιν ἔλαδον χθὲς ἐσπέρας τὴν 7 ὥραν
 διὰ τοῦ βαρὸν Διεδίσχη πρωτοστρατάρχου (Capo dello
 Stato maggiore) τῆς Ἀ. Ἀ. Μ., καὶ διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ
 τοῦ γενικοῦ στρατοπέδου, τοῦ πρίγκιπος Βολκόνσκη, τὴν
 εἶδησιν, καὶ τὸ ἐμπερικλειόμενον πρωτότυπον ἔγγραφο περὶ
 τοῦ θανάτου τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν ἡγεμόνος, τοῦ εὐεργέτου
 μου αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου.

Συλλυπούμενος δὲ μετὰ τῆς Ὑ. Ἀ. Μ. παρακαλῶ τὸν

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΤΗΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 25 Ἰανουαρίου,
Ἀνέφερεν ἡ εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν προχθές σταλεῖσα Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ περὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κυρίου Πέρου, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἐρωτήσεων, ὅτι τὸ Ἐκτελ. εἶναι γνώμης ὅτι καὶ αἱ 180 χιλ., τὰς ὁποίας προβάλλει ὁ Κ. Πέρος νὰ ἐμβαίνουν εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον ἐκ τῶν προσόδων τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, νὰ μένουν ἐπάνω εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ ἐξοδά των· ἀκόμη νὰ προστεθῶσιν εἰς τὰς προτεινόμενας παρὰ τοῦ Κυρίου Πέρου ἐπαρχίας καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Καὶ περὶ τῶν παρὰ τοῦ Κ. Φαβιέρου στρατιωτικῶν βαθμῶν ὅτι, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ Ἐκτελ. ἔκαμε συμφωνίας μετὰ τοῦ Κ. Φαβιέρου, ὅτε παρεδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ τακτικὸν σῶμα, ὁ Κ. Φαβιέρου ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ διδῇ προβιδασμοὺς μόνον εἰς ἓν σύνταγμα· τὸ δὲ σύνταγμα πρὸ καιροῦ ἐσυμπληρώθη, καὶ προβάλλει νὰ γένῃ ἡ ἀνήκουσα σκέψις περὶ τῶν λοιπῶν τακτικῶν στρατιωτῶν. Ἐμείνε νὰ γένῃ ἡ ἀνήκουσα σκέψις περὶ πάντων τούτων εἰς ἀκόλουθον συνεδρίασιν.

Ἀνέγνωσεν ὁ Βουλευτὴς, Κύριος Σ. Τρικούπης λόγον, ὅστις ἐν συνόψει περιέχει ὅτι ἡ ἀθάνατος φρουρὰ τοῦ Μεσολογίου ἐπολέμησε καὶ πολέμει τόσους μῆνας μὲ γενναίότητα ἐναντίον ὅλων τῶν τουρκικῶν δυνάμεων· ὅτι ἡ Διοίκησις χρεωστεῖ νὰ τὴν περιβάλῃ, καὶ νὰ τὴν προμηθεύσῃ μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, καὶ μάλιστα μὲ ἱκανὴς τροφὰ, καὶ προβάλλει, ἐκτὸς τοῦ λογαριασμοῦ τῶν μισθῶν καὶ σιτηρεσιῶν τῆς, νὰ χαρίσῃ εἰς αὐτὴν 400,000 γρῆσια ἐκ τῶν συνθροισθησομένων ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς προσόδους, διὰ τὰς ἄλλας τῆς σωματικῆς ἀνάγκας. Τὸ Βουλευτικὸν σῶμα συμφώνως ἀπεφάσισε νὰ καμῇ ὅ,τι δυνήθῃ δι' αὐτὴν τὴν φρουράν.

Ἀνέγνωσεν ὁ Βουλευτὴς Κ. Λυκούργος Κρησθνήτης λόγον, ὅστις περιέχει καὶ αὐτὸς ἐν συνόψει ὅτι μὲ ὅλον ὅτι παρήλθεν ἡ διορὰ τῆς συμφωνίας μετὰ τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Κ. Ἐμ. Ξένου, μὲ ὅλον τούτο ἡ συμφωνηθεῖσα πώσῃς τῶν γεννημάτων δὲν ἐμδασθῇ, ὅπου ἐπαρῆκε. Διὰ τοῦτο προβάλλει νὰ ἐξετασθῇ αὕτη ἡ ὑπόθεσις. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἐκαλέσθη ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ νὰ παρουσιάσῃ, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ συμφωνητικὸν ἐγλῆφον.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ πατριωτῶν τινῶν Δυτικοελλαδιτῶν, διὰ τῆς ὁποίας παρακαλοῦσι τὴν Διοίκησιν, νὰ τοῖς δοθῇ ἡ ἀδεια, νὰ φροντίσεν αὐτοὶ νὰ συνάξουν ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν πανί, καπνώσας, φέσια, τζαρούχια καὶ πᾶν ἄλλο, ὅ,τι ἀναγκαιοὶ πρὸς θεραπείαν καὶ περιποίησιν τῶν ἡρωικῶς ἀγωνιζομένων ἐν Μεσολογίῳ· καὶ εἰς τοῦτο ἐλπίζον ὅτι ὅλοι οἱ πατριῶται θέλουν συντρέξει. Ἐνεκρίθη ἡ αἴτησις των, καὶ ἐστάλη ἡ ἀναφορὰ των εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν μετὰ Προδουλεύματος, διὰ νὰ διορίσῃ μεταξὺ αὐτῶν μίαν ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐνεργήσῃ τὰ προβαλλόμενα.

Ἀνεγνώσθη Προδούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,497, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι αἱ ἀνάγκαι τινῶν φρουρῶν εἶναι μεγάλαι, καὶ προβάλλει, εἰς ἐξοικονόμησιν αὐτῶν νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίᾳ αἱ πρόσδοι τινῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ νὰ γίνεταί, καθὼς καὶ τῶν νῦν πωλουμένων τριῶν νήσων Σαντορίνης, Νάξου καὶ Πάρου, δηλ. τὰ ἡμίσεα χρήματα νὰ δίδωνται εἰς μετρητὰ καὶ τὰ ἡμίσεα εἰς διαταγὰς. Ἀπεφασίσθη νὰ πωληθῶσιν ὅλαι αἱ πρόσδοι τῆς ἐπικρατείας, καθ' ὃν τρόπον ἔκεῖναι τῶν τριῶν νήσων, δηλ. κατὰ μὲν τὰ ἡμίσεα εἰς μετρητὰ, κατὰ δὲ τὰ ἡμίσεα εἰς διαταγὰς, καὶ ὅλη ἡ τιμὴ νὰ μετράται εὐθὺς, καὶ νὰ προκηρυχθῇ ἀπὸ τώρα ὅτι ἡ δημοπρασία τῶν προσόδων θέλει ἀρχίσαι κατὰ τὰς 10 Φεβρουαρίου. Σύμφωνον μ' αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν ἐστάλη εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν Προδούλευμα.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,462, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐγένε μετὰ τῆς πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν σταλείσης ἐπιτροπῆς ἡ ἀπαιτούμενη σκέψις περὶ τοῦ προβλήματος τοῦ Κ. Πέρου, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐρωτήσεων τοῦ Βουλευτικοῦ. Τὸ Ἐκτελ. φροντίζει νὰ ἐκδώσῃ τὴν περὶ συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διαταγὴν, καθ' ὃν τρόπον ἐνεκρίθη, καὶ περιμένει νὰ πληροφορηθῇ, ἂν τὸ Βουλευτικὸν ἐνέκρινε νὰ διορισθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἓν, ἢ δύο τῶν μελῶν του, διὰ νὰ καταχωρισθῶσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὴν διαταγὴν λέγει δὲ προσέτι ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θέλει προβάλλει τὰς ἀνάγκαις τοῦ τακτικοῦ μόλις κατὰ τὸν Μάρτιον, ὅτε παύει τῶν ἐνοικιαστῶν ἡ ἐξουσία· τὸ τακτικὸν ὅμως στερεῖται δύο μῆνιν μισθῶν καὶ ἱκανῶν σιτηρεσιῶν, καὶ ἄλλων ἀναγκαίων, καὶ ὁ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν τριῶν νήσων πόρος δὲν θέλει ἐξαρ-

πιστον νὰ εὐδοκήσῃ κατὰ τὴν παντοδύναμον αὐτοῦ εὐ-
πλαγχνίαν νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃ τὰς δυνάμεις, καὶ νὰ μᾶς
ἐνισχύσῃ, ὥστε νὰ ὑποφέρωμεν τὴν ἀπόφασιν, μὲ τὴν ὁ-
ποίαν μᾶς ἐπληξεν.

Ἡ κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκομαι ἐκ τοῦ συμ-
άντος τούτου, μ' ἐπιβάλλει τὸ χρέος τοῦ νὰ ἐκθέσω εἰς
τοὺς κόλπους τῆς 'Υ. 'Α. Μ. μὲ ὅλην τὴν παρρησίαν τὰ περὶ
τοῦ οὐσιώδους τούτου πράγματος ἀληθινὰ μου φρονήματα.
Δὲν ἄγνοεῖ ἡ 'Υ. 'Α. Μ. ὅτι κινούμενος ἀπὸ τοῦ ἐσωτερι-
κοῦ μόνον αἰσθήματός μου ἐζήτησα παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος
Ἀλεξάνδρου τὴν ἐπικύρωσιν εἰς τὸ νὰ παραιτηθῶ τὸ πρὸς
τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου δικαίωμά μου, καὶ ὅτι κατὰ συν-
πειαν μιᾶς αὐτοκρατορικῆς αὐτογράφου ἀποκρίσεως ἀπὸ
2 Φεβρουαρίου 1822, τῆς ὁποίας ἐμπερικλείω ἀντίγρα-
φον ἐπικυρωμένον, ἔλαβον αὐτὴν τὴν ἐπικύρωσιν, καὶ ὁ αὐ-
τοκράτωρ ἔδωκε τὴν ὑπερτάτην του συγκατάθεσιν εἰς τοῦτο
τὸ ζήτημα, προσθέσας ὅτι εἶχεν ἐπίσης συναινέσει καὶ ἡ
'Υ. 'Α. Μ., περὶ τοῦ ὁποίου αὕτη ἡ ἰδία κατεδέχθη καὶ διὰ
λόγου νὰ μὲ βεβαιώσῃ. Αἱ διαταγαὶ πρὸς τούτοις τοῦ μα-
καρίτου αὐτοκράτορος διορίζουσι ὅτι ἡ ἀνωτέρω εἰρημένη ὑπερ-
τάτη ἀπόκρισις νὰ μείνῃ εἰς χεῖράς μου μυστικὴ ἕως τοῦ
θανάτου τῆς 'Α. Μ.

Συνειθισμένος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων νὰ ἐκπληρῶ ἀπαρα-
τρέπτως τὸ θέλημα τόσο τοῦ μακαρίτου πατρός μου, ὅσον
καὶ τοῦ εὐκλεῦς μονάρχου, καθὼς καὶ τὸ τῆς 'Υ. 'Α. Μ.,
καὶ περιοριζόμενος καὶ τώρα εἰς τὰ ὅρια αὐτοῦ τοῦ κανόνος,
θεωρῶ ὡς ὑποχρέωσίν μου τὸ νὰ παραχωρήσω τὸ πρὸς τὴν
διαδοχὴν δικαίωμά μου, κατὰ τοὺς ὅρισμους τοῦ θε-
σπίσματος τοῦ αὐτοκράτορος περὶ τῆς τάξεως τῆς διαδοχῆς
τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, εἰς τὴν 'Α. 'Α. 'Υψ. τὸν
μέγαν δούκα Νικόλαον καὶ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ.

Μὲ τὴν αὐτὴν ἐλίκρινειαν χρεωστῶ ὡσαύτως νὰ διακη-
ρύξω ὅτι, μὴν ἐκτείνων περαιτέρω τὰς ἐπιθυμίας μου, θέ-
λω νομίζεσθαι ἀρκετὰ εὐτυχὴς, ἐὰν μετὰ τριάκοντα καὶ ἐ-
πέκεινα ἐτῶν ἐκδουλεύσεις ἀφιερωθείσας εἰς τοὺς αὐτοκρά-
τορας, τὸν πατέρα μου, καὶ τὸν εὐκλεῆ ἀδελφόν μου, μὴ
συγχωρηθῇ μόνον νὰ ἐξακολουθήσω αὐτὰς τὰς ἐκδουλεύσεις
πρὸς τὴν 'Α. Μ. τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον μὲ τὸ αὐτὸ
ἐκεῖνο βαθὺ σέβας, καὶ μὲ τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον ἔνθετον ζῆλον
καὶ ἀπεριόριστον εὐνοίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατεβαρύνθη
εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ θέλω καταβαρύνειν ἕως
τὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς μου.

Ἐκφρασθεὶς τοιοῦτοτρόπως τὰ τόσον ἀληθῆ, ὅσον καὶ
ἀμετάφραστα φρονήματά μου, προσπίπτω εἰς τοὺς πόδας
τῆς 'Υ. 'Α. Μ., παρακαλῶν αὐτὴν ταπεινῶς νὰ δεχθῇ μετ'
εὐνοίας τὴν παρούσαν μου ἐπιστολὴν, καὶ νὰ μοὶ κάμῃ
τὴν χάριν νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ περιεχόμενόν της, ὅπως
αἰτῇ, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ τοιοῦτοτρόπως θέλει ἐκπλη-
ρωθῇ καθ' ὅλην τὴν δύναμιν καὶ ἐκτασιν τὸ θέλημα
τῆς 'Α. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος, τοῦ μακαρίτου ἡγεμό-
νου καὶ εὐεργέτου, καὶ ἡ συγκατάθεσις τῆς 'Υ. 'Α. Μ.
λαμβάνω τὸ δάρρον νὰ ἐμπερικλείσω ἐνταῦθα καὶ τὸ
ἀντίγραφον τῆς ὁποίας στέλλω συγχρόνως πρὸς τὴν 'Α.

Μ. τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον ἐπιστολῆς μου.

Μένω μὲ βαθὺ σέβας, τῆς 'Υ. 'Α. Μ.

ταπεινότατος καὶ εὐπειθέστατος υἱὸς

Κωνσταντῖνος.

Ἐκ Βαρσοβίας, 26 Νοεμβρίου 1825.

Ε'. Ἐπιστολὴ τῆς 'Α. 'Α. 'Υψ. τοῦ Κυρίου Καίσαρο-
βίκη, μεγάλου δούκος Κωνσταντίνου πρὸς τὴν 'Α. Μ.
τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον.

Φίλτατε ἀδελφέ!

Μὲ ἀνέκφραστον λύπην τῆς καρδίας μου ἔλαβον τὴν
λυπηρὰν εἰδήσιν τοῦ θανάτου τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν ἡ-
γεμόνος, καὶ εὐεργέτου μου, τοῦ αὐτοκράτ. Ἀλεξάνδρου.

Σπειδῶν νὰ σᾶς ἐξηγηθῶ τὰ αἰσθηματά μου ἐκ τοῦ
σκληροῦ συμβάντος, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπληξεν, κρίνω
χρέος μου νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι ὁμῶν μὲ τὴν παρού-
σαν ἔστειλα καὶ πρὸς τὴν 'Α. Μ. τὴν αὐτοκρατορίσσαν
μητέρα μας ἐπιστολὴν, διὰ τῆς ὁποίας εἰδοποιεῖται
ὅτι, δυνάμει μιᾶς ἀποκρίσεως αὐτογράφου, τὴν ὁποίαν
ἔλαβον παρὰ τοῦ μακαρίτου αὐτοκράτορος τὴν 2 Φεβρουα-
ρίου 1822, εἰς ἀπάντησιν τῆς ὁποίας τὸν εἶχα γρά-
ψαι ἐπιστολῆς παραιτούμενος τὴν διαδοχὴν τοῦ αὐ-
τοκρατορικοῦ θρόνου, ἐπιστολῆς προηγουμένως παρο-
υσιασθείσης εἰς τὴν μητέρα μας, καὶ τιμηθείσης μὲ
τὴν παρ' αὐτῆς συγκατάθεσιν, ὡς αὕτη ἴστερον μ' ἐ-
βεβαιώσεν, ἡ ἀμετάθετος ἀπόφασίς μου εἶναι νὰ σᾶς
παραχωρήσω τὰ πρὸς τὸν αὐτοκρ. θρόνον πασῶν τῶν
'Ρωσσιῶν δικαιώματά μου. Παρακαλῶ ἐν ταύτῃ τὴν ἀγαπη-
τὴν μητέρα μας νὰ γνωστοποιήσῃ, ὅπου ἀνήκει, τὴν περὶ τού-
του ἀμετάθετον θέλησίν μου, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ χρέος.

Μετὰ τὴν διακήρυξιν ταύτην κρίνω ἱερὸν χρέος μου
νὰ παρακαλέσω ταπεινῶς τὴν 'Υ. 'Α. Μ. νὰ εὐδοκή-
σῃ νὰ δεχθῇ παρ' ἐμοῦ πρώτον τὸν ὄρκον τῆς ὑπα-
κοῆς καὶ πίστεως, καὶ νὰ μοὶ συγχωρήσῃ νὰ ἐξηγη-
θῶ πρὸς αὐτὴν ὅτι, μὴν ἐπιθυμῶν καμμίαν ἀξίαν, οὔτε
κάνένα νέον τίτλον, ἀγαπῶ νὰ φυλάξω μόνον τὸν τοῦ
Καίσαροβίκη, μὲ τὸν ὁποῖον ἐτιμήθην διὰ τὰς ἐκδου-
λεύσεις μου ἀπὸ τὸν μακαρίτην πατέρα μας.

Ἡ μόνη μου εὐτυχία θέλει εἶναι πάντοτε, νὰ ἀπο-
δέχεται ἡ 'Υ. 'Α. Μ. τὸ βαθύτατόν μου σέβας, καὶ
τὴν ἀπεριόριστόν μου εὐνοίαν, αἰσθήματα, τῶν ὁποίων
ἐνίσχυρον προσφέρω τὴν σειρὰν τῆς τριάκοντα καὶ ἐ-
πέκεινα ἐτῶν πιστῆς ἐκδουλεύσεώς μου, καὶ τὸν καθαρῶτα-
τον ζῆλον, τὸν ὁποῖον ἔδειξα πρὸς τὰς μεγαλειότητάς
τὸν αὐτοκράτορα πατέρα μου καὶ τὸν εὐκλεῆ ἀδελφόν μου.

Μαὐτὰ ταῦτα τὰ φρονήματα δὲν θέλω παύσει εἰς
τέλους τῶν ἡμερῶν μου νὰ ἐκδουλεύω τὴν 'Υ. 'Α. Μ.,
καὶ τοὺς ἀπαγόνους αὐτῆς, εἰς τὸν βαθμόν μου, καὶ
εἰς τὰ ἐνεστῶτα καθήκοντά μου ἐμμένων.

Μένω μὲ βαθὺ σέβας,

Μεγαλειότατε,

Τῆς 'Υ. 'Α. Μ.

Ὁ πιστότατος ὑπὸ χεὶρ Κωνσταντῖνος.

Ἐκ Βαρσοβίας, 26 Νοεμβρίου 1825.

κέσθαι· καὶ εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἀπὸ τοῦ νῦν μέχρι τοῦ Μαρτίου τὸ τακτικὸν σπένδευμα μένει ἀπρομήθευτον· ἐὰν ὁ περὶ ἐκποιούσεως νόμος δὲν ἐνεργηθῇ μὲ δραστηριότητα, καὶ δώσῃ τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα. Παρατηρῶντες προσέτι ὅτι τρία μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ἐκποιούσεως ἐπιτροπῆς εἶναι ἀπόντα, καὶ τὰ μένοντα δύο δὲν δύνανται νὰ ἐνεργήσουν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιθυμεῖ ἢ νὰ δοθῇ δυνάμεις τοῦ ἐνεργεῖν εἰς τὰ παρόντα δύο μέλη, ἢ νὰ προστεθῇ καὶ τρίτον. Προβάλλει δὲ καὶ διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογίου, νὰ πωληθῶσι καὶ τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Αἰγίου πελάγους αἱ πρόσοδοι, καὶ 400 χιλ. γρόσια ἐκ τῶν συναχθησομένων χρημάτων νὰ δοθῶσιν ἐκ τοῦ προχείρου εἰς ἐξοικονόμησιν αὐτῆς τῆς φρουρᾶς. Ἐμεινεν εἰς σκέψιν ὡς προαπερασίσθῃ.

Ἐπαρουσιάσθη ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ ἀνέγνωσε τὸ συμφωνητικόν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπαρατηρήθη ὅτι ὁ Κύριος Ἐμ. Ξένος δὲν ἔμδασεν εἰς τὰ φρούρια τὸ συμφωνηθέν γέννημα εἰς τὴν προθεσμίαν του. Ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ μία ἐπιτροπὴ πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν, ὅπου νὰ καλεσθῇ καὶ ὁ Κύριος Ξένος, καὶ νὰ παρακινηθῇ, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς συμφωνίας του.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν Κυρίων Ἰ. Σισίνη καὶ Δ. Παπ. Γιαννοπούλου, διὰ τῆς ὁποίας παρακαλοῦσι, νὰ ἐλευθερωθῶσι τῆς φυλακῆς, ὡς ἀδίκως φυλακωθέντες, καὶ χωρεῖς νὰ κριθῶσιν. Ἀπεφασίσθη νὰ ἐλευθερωθῶσι τῆς εἰσκτῆς, καὶ νὰ κριθῶσι διὰ τὴν ὑπόθεσιν των ὡς ἀπλοῖ πολῖται.

Ἐπὶ τῇ συνεδρίᾳ σὲ τῆς 26 Ἰανουαρίου,

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Διονυσίου Δημητριάδου (γραμματικοῦ τοῦ στρατηγοῦ Γεωργίου Δουδουνιώτη), ὅστις λέγει ὅτι προλαβόντως ἔλαβεν ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον διὰ λογαριασμοῦς μισθῶν τοῦ στρατηγοῦ του μερικὰ χρήματα, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξάσταξεν ὁ Κ. Ἀθανασούλας Ἀναγνώστου διὰ κατωκεχαγιαλίκι γρόσια 1000, τὰ ὅποια δὲν ἐδέχθη ὁ στρατηγός του, καὶ ὑπεχρέωσε τὸν γραμματικόν του καὶ τὰ ἐπλήρωσε· παρακαλεῖ δὲ τὸ Βουλευτικόν νὰ ὑποχρέωσῃ τὸν εἰρημένον βουλευτὴν νὰ τὸν πληρώσῃ τὰ γρόσια, διὰ νὰ μὴ μένῃ ζημιωμένος. Ταυτοχρόνως ἀνεγνώσθη καὶ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ στρατηγοῦ Δουδουνιώτη πρὸς τὸν Κ. Ἀθανασούλαν, διὰ τῆς ὁποίας τὸν παραγγέλλει νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν γραμματικόν του τὰ ἀνωτέρω χίλια γρόσια.

Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἀνεγνώσθη καὶ ἐπιστολὴ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας του πρὸς τὸν ἴδιον Ἀθανασούλαν, διὰ τῆς ὁποίας τὸν λέγουσι, νὰ τοὺς στείλῃ τὰ χίλια γρόσια, τὰ ὅποια τὸν ἐμέτρησε πέρυσιν εἰς Σάλωνα ὁ ἀρχηγός των Γ. Δουδουνιώτης διὰ τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἐγγύησιν εἰς τοὺς πατέρας τοῦ μοναστηρίου κ. τ. λ. Ἐδιωρίσθη ἐπταμελὴς ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ βουλευτὰς, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν κατὰ τοῦ βουλευτοῦ κατηγορίαν, καὶ νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὸ σῶμα· ἐδόθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐπίσημον ἔγγραφον.

Συσκεφθέντες οἱ Δυτικοελλαῖται περὶ τοῦ πῶς νὰ ἐξοικονομήσουν εἰς τὴν παντελὴ ταύτην τοῦ ἐθνικοῦ ταμεῖου ἀχρηματίαν τὴν μεγάλην ἀπὸ τὰ ἀφείκτως χρεϊώδη ἀνάγκη τῆς ἐν Μεσολογίῳ φρουρᾶς, ἀνεφέρ-

θησαν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν, προβάλλοντες νὰ τοὺς δοθῇ ἢ ἄδεια διὰ νὰ пристρέξουν εἰς τὸν προαιρείκον ἔξανον τῶν πατριῶν. Ἡ Διοίκησις ἀπεδεχθεῖσα τὸ πρόβλημα ταῦτο, διώρισεν ἐπὶ τοῦτου ἐπιτρόπους τοὺς ὑποφαινομένους, διὰ νὰ συνάξουν τὴν συνεισφορὰν τῶν ὅσοι προαιροῦνται νὰ συντρέξωσιν ἢ μὲ χρήματα, ἢ ὅ, τι ἄλλο τοῦ βίου χρεϊώδες δύναται ἕκαστος εἰς τὴν ἄκραν τῶν ἐν Μεσολογίῳ ὑπὲρ ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων ἀπὸ παντὸς ἀνάγκη.

Ἡ ἐπιτροπὴ λοιπὸν εἰδικοποιεῖ τὸ κινὸν, ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν αὔριον καὶ ἐφ' ἑξῆς, καὶ θέλει διορίσει ἀπὸ τὰ μέλη τῆς νὰ περιέρχωνται καὶ νὰ συνάξουν πᾶν ὅ, τι αὐθαιρέτως οἱ πατριῶται ἤθελαν συνεισφέρει εἰς ἀνακούφισιν τῶν ὑπερμάχων των.

Τῇ 5 Φεβρουαρίου 1826,

Ἐν Ναυπλίῳ

Οἱ ἐπιτροπὰς τῆς συλλογῆς τοῦ ἐράνου.

Πορφύριος Ἀγτης.

Ἀναγνώστης Καραγιάννης.

Σωτήριος Βαλτινός.

Ἰωάννης Τομπακάκης.

Γεώργιος Πλέσσον.

Ἐ γ χ ὡ ρ ι ο ι ε ἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ί ο υ .

Μαυθάνομεν καὶ ἐξ Ὑδρας ὅτι τὴν 23 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐγένετο καὶ ἄλλη ναυμαχία, ὡς ἐκηρύξαμεν εἰς τὸν Ἀριθ. 33 τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, καὶ ὅτι τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα πολεμήσαντα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπεχώρησαν ἐνδόξως εἰς Δραγαμέστι. Μαυθάνομεν προσέτι καὶ ὅτι κατὰ τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἠκούετο μέγας πυροβολισμὸς εἰς τὴν ξηρὰν, ἐξ οὗ ἄλλοι μὲν συμπεραίνουσιν ὅτι ἐγένετο πόλεμος εἰς Μεσολόγιον, ἄλλοι δὲ, ὅτι ἔφθασαν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ἰμπραήμη οἱ παρὰ τοῦ Σουλτάνου ἀπεσταλμένοι.

— Οἱ εἰς Γαστούνην εἰσβαλόντες ἐχθροὶ, θέλοντες νὰ προχωρήσωσι καὶ εἰς τὰ ὀρεινὰ χωρία ἐκ τῶν πεδινῶν, ἐκτυπήθησαν, καὶ ἐπέστρεψαν. Οἱ δὲ ἐν Χλουμουτζίῳ Ἕλληνες, 700 περίπου τὸν ἀριθμὸν, ὅχι μόνον ἀντέχουσι γενναίως, ἀλλὰ καὶ ἐξέρχονται εἰς βλάβην τοῦ ἐχθροῦ.

Πε ρ ι πα τ ρ ι δ ο ς .

Ἡ λέξις αὕτη ἀντηχεῖ ἐναρμονίως εἰς τὰ δημοκρατικὰ ὄντα. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν πολίτην ἐκεῖνον, ὅσον διεφθαρμένος καὶ αὐτὸς ὑποτεθῇ, τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά δὲν χαίρεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο.

Ἀλλ' ὅπου ὁ λαὸς βασιλεύει, ἐκεῖ καὶ ἡ λέξις αὕτη ἔχει πραγματικὴν σημασίαν. Ἐπειδὴ κάθε πολίτης εἶναι ἐν τῶν συστατικῶν στοιχείων τῆς πολιτείας, διὰ τοῦτο συγχωνεύεται μετ' αὐτῆς, καὶ τὴν ἀγαπᾷ ὡς ἑαυτὸν, καὶ κάμνει ὑπὲρ αὐτῆς, ὅτι ἤθελε κάμει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τέλος, νομίζει ὅτι κάμνει ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὅτι κάμνει ὑπὲρ ἐκείνης. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀρετὴ, ἡ εὐδαιμονία καὶ ἡ δόξα τῆς πολιτείας εἶναι ἀναραίρετος ιδιότης τῶν πολιτῶν, διὰ τοῦτο καὶ οἱ δημοκράται ἔχουν πατρίδα. Οἱ σκλάβοι ζῶσι μὲν καὶ αὐτοὶ εἰς τοὺς τόπους των, ἀλλὰ τοὺς θεωροῦσι μὲν αὐτὴν φρίκην, μὲ τὴν ὁποίαν θεωρεῖ τὴν φυλακὴν του καὶ